

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

435. An licita sit pensio in favorem Resignantis, sic volentis &, non aliter, beneficio resignato imposta à Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

superflui Ecclesiastici, ait Lott. l. 1. q. 36. n. 42. Siquidem omnino iustum & sanctum est, ex superfluis ab uno auferre, ut detur egenti, per eum, cui reddituum Ecclesiasticorum absoluta est administratio, dum etiam alii clerici ad horum reddituum superfluum in pauperes erogationem tenentur. c. sicut. 8. dist. 47. Lott. n. 43. Unde jam

2. Respondeo secundò: Non est contra naturam & caritatis ordinem ex eo, quòd victus de altari subtrahatur fervienti altari, & applicetur non laboranti, dum nimis durum & irrationabile videtur, ut, cum pensionarius in Ecclesia non labore, neque fervierit, nihilominus ex ea metat, & fructus suè labore manducet; nam quatenus beneficiatus servit altari, ei relinquatur, quod ei sufficit ad victum & ultra: nec queri iuste potest de insufficientia, cum semper præcaveat Papa, ut congrua titulari pro ejus sustentatione, deductis etiam oneribus præstandis, remaneat, quæ congrua seu congruentia vivendi non pendet à proprio affectu (qui ut in homine est inordinatus, ut Seneca 3. de benef. c. 3. ita perpetuò est contrarius æquitati c. ult. de elect. in 6. facillèque resolvitur in cupiditatem, neque satietatem, neque ullum admittit finem, c. sicut ij. d. 47.) sed ab æstimatione & arbitrio moderatoris reipublicæ, cujus præcipua cura est, modum ponere sumptibus cuiusque privati; cessante insuper hac amaritudine propter adhibitum consensum titularis, qui ideo non potest allegare, se esse circumventum. Lott. loc. cit. n. 49. 51. & 52.

3. Respondeo tertio: neque est contra canones seu jus positivum, Lott. cit. q. 36. n. 45. contra Corrad. pr. benef. l. 5. c. 2. n. 4. & Hostiens. in c. ad audientiam de rescrip. n. 2. censentes, hunc usum esse reprobatum à jure, præcipuè propter illud editum; beneficia sine diminutione conferantur. Non primò contra textum Clem. 2. de relig. domib. ex eo, quòd per hujusmodi pensionum reservationes distincta ad pium usum in alium convertantur, quod vetat citatus textus; dum ad istiusmodi reservationes requiritur auctoritas Apostolica, quæ per citatum textum intacta in hoc reservatur, ibi: *salva quidem Sedis Apostolicæ auctoritate*. Lott. n. 54. Non secundò contra c. exstirpanda, de præb. siquidem textus ille simpliciter prohibet, dismembrari fructus ab Ecclesia parochiali, per quam dismembrationem ipsa efficiatur alterius Ecclesiæ censuaria, quod non convenit terminis pensionis. De illius autem dismembrationis iustitiâ agemus alibi. Lott. cit. q. 36. n. 3. Non tertio contra c. prohibemus. de censibus. nam ibi prohibentur duo: nempe Ecclesiam fieri alterius Ecclesiæ censuariam, & collatorem partem fructuum sibi appropriare; in pensione autem neque Papa sibi applicat fructus, neque constituitur unum beneficium censuarium alterius, siquidem gravatur solum Rector beneficii in certa pecuniæ quantitate, quod non pertinet ad gravamen Ecclesiæ, nisi quis tropicè loquatur, Lott. nu. 4. Non quarto contra c. audivimus. de collusione deteg. nam per textum illum non prohibetur usus, sed abusus, non pensio, sed collusio, quæ nimirum duo inter se collidunt, uno sustentante se super beneficio ab alio molestari, ut sic cedenti ex causa transactionis reservetur pensio annua, Lott. n. 6. Non quinto contra c. unic. ut benef. sine diminut. conferantur, quia id locum non habet in pensione

ut vidimus, Lott. n. 5. Non sextò contra c. majoribus. de præb. ubi prohibetur, ne beneficia sciendantur, quia pensionum reservatio non infert beneficiorum divisionem, Lott. loc. cit. n. 47. Atque ita contra Paul. Roman. in tr. de pens. c. 8. n. 22. Gig. eod. tr. q. 96. n. 1. & alios variis dictionibus pensionum usui invidiam conciliantes concluditur cum Lott. n. 55. illum in se amarum nihil aut dissonum juri in se continere, secus ac fortè de reservatione omnium fructuum dici posset, tamen & in hac causa honestatis prævaleat. ut Lott. n. 56. Nihilominus magis adhuc in specie sit

Quæstio 435. An licita sit pensio in favorem resignantis sic volentis & non aliter, beneficio resignato imposta à Papa?

Respondeo affirmativè. Azor p. 2. l. 7. c. 21. q. 5. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 2. n. 1. Paris. l. 6. q. 2. n. 67. citans Abb. Anan. Felin. in c. non satis. de simon. Tamen enim resignatio debeat esse pura & libera, c. ex parte il. i. de off. deleg. & ibi DD. communiter, id tamen intelligitur, nisi Papa aliter deposuerit, siquidem factum Papæ in hoc puncto tollit omne vitium simoniæ, prout de jure & stylo inveterato attestatur Nav. in man. c. 23. n. 107. Paris. loc. cit. n. 68. & 69. Proceditque etiam ipsum, etiam si ante resignationem inter resignantem & resignatarium de solvenda annuatim pensione præcesserit tractatus, ita ut secutà dein resignatione, impletaque hac conditione vitium nullum simoniæ etiam mentalis remaneat. Paris. loc. cit. n. 70. citans Felin. in c. ad audientiam. il. 2. de rescrip. n. 3. Gamb. de pot. leg. l. de pension. n. 116. n. 1. & c. ac subdens n. 71. quod nisi Papa auctoritas redderet istiusmodi resignantes rutos, luminet laqueus valde universalis, ut Redoan. de simon. p. 2. c. 13. n. 7. dum quotidie fiunt tales resignationes in manibus Papæ, & conceduntur resignantibus pensiones, Papæ sciente saltem in genere, quòd ambæ partes inter se tractaverint. Sed neque tractatus de renunciando certo modo est prohibitus, sed solum pactio firma; præcipuè, si apponatur clausula: *si Sanctissimo placuerit*: & ita nihil concludatur in hoc tractatu, vel si concludatur, remittatur Papæ. Paris. n. 72. & 73. citatis pluribus. Et sic hodie dum permittitur esse hujusmodi tractatus de stylo, ut in mandato & supplica dicatur, quòd renunciatur reservatà pensione, & hoc tolleretur à Papa, tradit Paris. n. 75. unde, si quandoque in literis apponatur: *modò non præcedat prius pactio privata*: id intelligitur, ut non detur pecunia, Paris. cit. n. 75. ex præposit.

Quæstio 436. Num odiosa, an verò favorabilis sit pensionum reservatio?

Respondeo, minimè odiosam esse. Sequitur ex respons. ad qq. præced. dum enim duplici dicta causâ honestatur, & uni communi nullatenus contrariatur, sed potius valde congruit, odiosa minimè dici potest, præcipuè ubi concurrat consensus illius, qui videbatur gravari (quod ipsum esse de forma, dicitur infra, & in quod oculos perpetuò defigit Papa, ut ait Lott. cit. q. 36. n. 46.) ita ut abstersa omni odii consideratione iudicetur absolute dispositio favorabilis. Lott. loc. cit. n. 42. juncto n. 46.

2. Contrarium nihilominus, nempe impositionem pensionis esse odiosam, quia est contra jus, tenet